„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 82. Sroda 8. Kwietnia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. kwietnia. Odpowiedź prezydenta rady ministrów na pismo czternastu książąt kościoła oświadcza, iż obowiązkiem rządu jest zachować pełną uszanowania powściągliwość przy obecnym stanie sprawy tyczącej się projektu ustawy o małżeństwie; wskazuje na artykuł 14. i 15. ustawy zasadniczej, które są na przyszłość rękojmią niezawisłości kościoła w kwestyach nauki wiary i w wewnętrznych sprawach kościelnych. Równie jak rząd nie myśli przekraczać granic władzy państwa, tak też nie może on podawać ręki, by podobne przekroczenia z innej strony nastąpić mogły. Rząd nie widzi się przeto spowodowanym wchodzić w dalszą część pisma książąt kościoła.

Paryż, 7. kwietnia. „Patrie“ zaprzecza pogłoskom o dyplomatycznej interwencyi Francyi w kwestyi szlezwickiej.

Część urzędowa.

Jego Exc. Pan Namiestnik nadał opróżnioną prowizoryczną posadę koncepisty przy magistracie król. miasta Lwowa aktuaryuszowi magistratu Eugeniuszowi Gromnickiemu.

Lwów dnia 6. kwietnia 1868.

Jego Exc. minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy sądzie obwodowym w Przemyślu posadę dyrektora urzędów pomocniczych Piotrowi Hordyńskiemu, adjunktowi dyrekcyi urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Tarnopolu.

Część nieurzędowa.

„Volksfrd.“ podaje w całej osnowie odezwę 14 książąt kościoła (kardynał Schwarzenberg, kardynał Rauscher, landgraf Fürstenberg, książę arcybiskup ołomuniecki, Fr. Ks. Wierzchlejski arcybiskup lwowski ob. łac., Szymonowicz arcybiskup lwowski obrz. orm., Litwinowicz arcybiskup lwowski obrz. gr. kat., Förster książę biskup wrocławski, Rudiger biskup z Lincu, Riccabona książę biskup trydencki, Gasser książę biskup z St. Pölten, Gałecki, wikaryusz apostolski Krakowa i Zwerger książę biskup z Seckau) do prezydenta ministrów księcia Auersperga, datowaną d. 30. z. m. a dotyczącą wykładu ustaw zasadniczych państwa. Powiedziano w tej ustawie, że powołani reprezentanci kościoła nie mogą patrzeć obojętnie na objawy opinii publicznej co do ustawy zasadniczej względem władzy sędziowskiej. Pierwszy artykuł wspomnionej ustawy: „Wszelka jurysdykcya w państwie wykonywana będzie w imieniu Cesarza“, możnaby tak rozumieć, jak gdyby w obrębie granic Austryi nie było żadnej innej jurysdykcyi tylko ta, która wykonuje się w imieniu Cesarza, zatem przez władzę państwa i na mocy prawa państwu przysługującego. Wprawdzie utrzymywano tylko że przez ten artykuł jurysdykcya kościelna w rzeczach małżeńskich stała się niemożebną; ale biorąc osnowę artykułu w tym duchu, w jakim znosi kościelne sądy małżeńskie, wynika z niego jeszcze więcej, zawierałby bowiem orzeczenie, że w Austryi odjęte zostało kościołowi katolickiemu prawo wydawania samodzielnie decyzyi obowiązujących jego członków. Władza wyrokowania o prawach jest niezaprzeczenie jurysdykcyą. Wszystko o czem kościół sądzi na mocy swego od Boga otrzymanego posłannictwa, opiera się na nauce wiary, obowiązkach sumienia i prawie wspólnictwa kościelnego, leży za tem po za obrębem władzy państwa i schodzi się z nią tylko w niektórych wypadkach, mianowicie gdy potrzebuje jej pomocy do wykonania wyroku. Orzeczeniu ogólnemu nadano myśl, w skutek której kościołowi austryackiemu nie zostaje nawet tyle, ile mu przyznają powszechne prawa cywilne, ponieważ pozbawiony został prawa rozstrzygania samodzielnie i samoistnie w swoich własnych sprawach. Ustawa zasadnicza o powszechnych prawach obywateli państwa zawiera nie mało ustępów jeszcze ogólniejszych i jeszcze mniej wyraźnych, a chociaż żadne z nich nie jest tego rodzaju, aby wyrażało zaprzeczenie kościołowi jego praw, to jednak nie jedno jest tego bardzo bliskiem. Nadto możnaby udowodnić, że wiele z tych ustępów opiera się na pojęciach przeciwnych duchowi chrześciaństwa. Podpisani są jednak dalecy od przypuszczenia, aby rząd cesarski miał od kogokolwiek żądać coś takiego, przez coby granice władzy państwa zupełnie nieuwzględnione były. Ustawa zasadnicza może określać tylko cywilne prawa i zobowiązania prawne. Ostatni ustęp odezwy opiewa następnie:

Gdyby żołnierza uważającego wojnę za niesprawiedliwą lub niepożyteczną uwalniano od obowiązku walczenia, rozpierzchłoby się niebawem całe wojsko; cokolwiek żołnierz myśli o walce, i chociażby nawet miał powody tak myśleć albo nie, obowiązany jest być wiernym swojej chorągwi. Tak samo rzecz się ma z urzędnikiem. Jego czynnościami urzędowemi kierują tylko przepisy któremi ustawy określają prawa i obowiązki; jako sędzia ma je badać, a starać się o ich wykonanie gdy mu jest poruczona władza wykonawcza. Z wyjątkiem wypadku, gdyby mu nakazano czyn sam w sobie niegodny, może sprawować swój urząd z spokojnem sumieniem, a gdy tak czyni, dotrzymuje swojej przysięgi co do zachowywania ustaw. Nie jest on obowiązany uważać ustawę za odpowiednią i sprawiedliwą, a tem mniej przyswajać sobie pojęcia o prawie i obowiązku w skutek których postanowienia prawne okazują się być usprawiedliwionemi. To wynika z natury rzeczy; zbytecznemi byłyby tu objaśnienia na przykładzie. Biegły w prawie jakkolwiek niekorzystnie sądziłby o konkordacie, nie zaprzeczy że jest on ustawą prawnie obowiązującą. Ale nie tylko przed d. 21. marca nawet nim jeszcze jedna z dwóch izb Rady państwa oświadczyła się przeciw konkordatowi, wielu urzędników państwa stanowczo przeciw niemu występowało. Rząd cesarski dalekim był od upatrywania w tem złamania przysięgi, lub nawet kroku niestósownego, a z tych którzy owe zamachy naganiali, nikomu nie przyszło na myśl przyznać, że tu złamanem zostało przyrzeczenie zachowywania ustaw. Niewątpliwie wszyscy ci urzędnicy państwa zachowywali zawsze statecznie ustawy z d. 5. listopada 1855 i 8. października 1856 o ile dotyczyły one ich czynności urzędowej, i czynią to nawet w tej chwili; ale też właśnie do tego są przysięgą zobowiązani. Toż samo rozumie się o zobowiązaniach które na urzędników państwa wkłada ustawa o ogólnych prawach obywateli państwa. Że od nich słusznie jest żądanem, aby we wszystkich swoich czynnościach zachowywali powagę i przezorność, to się tamtemu nie sprzeciwia.

Dziennik „Volksfreund“, organ stronnictwa klerykalnego, donosi w jednym z ostatnich numerów swoich, że Arcyksiążę Albrecht w czasie ostatniego swojego pobytu w Wiener-Neustadt kazał zawołać burmistrza do siebie, robił mu wyrzuty z powodu excesów, których się dopuszczono nawet na erararyalnych budowlach, i zapowiedział, że w razie powtórzenia się podobnych scen będzie wojsko interweniować.“ Doniesienie to powtórzyły za „Volksfreunda“ i inne pisma. Na to odpowiada dziś „Wiener Abendpost“, że jakkolwiek doniesienie „Volksfreunda“ każdemu rozważnemu człowiekowi wydawać się musi zmyślonem, jak to już podniosły niektóre dzienniki, toć jednak, ponieważ rzecz ta się rozpowszechniła, uważa się „Wiener Abendpost“ upoważnioną do zapewnienia, że Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht w czasie ostatniej swojej bytności w Wiener-Neustadt nie wzywał burmistrza do siebie, ani też żadnych podobnych nie robił mu pogróżek.

„Fremdenblatt“ z dnia 3go b. m. powtarza z korespondencyi francuskiej do „Köln. Ztg.“ doniesienie, „że członek wojskowy francuskiej ambasady w Wiedniu Merlin, który towarzyszył Arcyksięciu Albrechtowi w jego podróży inspekcyjnej po Austryi, o stanie armii austryackiej bardzo niepochlebne dał zdanie swojemu rządowi.“ „Wiener Abendpost“ odpowiada na to, że z kompetentnego bardzo źródła jest poinformowaną, najprzód, że p. Merlin zawsze najżywszą dla Austryi okazywał sympatyę, powtóre, że nie towarzyszył Arcyksięciu Albrechtowi w żadnej podróży inspekcyjnej, a tem samem nie mógł robić żadnych doniesień o stanie armii austryackiej.

W oczekiwaniu walnych rozpraw nad kościołem anglikańskim w Irlandyi powiada „Times“ w naczelnym artykule:

W poniedziałek dnia 30. marca 1835 roku, a zatem równo przed trzydziestą trzema laty, wystąpił lord Russell, podówczas w izbie gmin zasiadający, z wnioskiem tej treści, „ażeby izba zamieniła się w komitet celem zastanowienia się nad uposażeniem kościoła anglikańskiego w Irlandyi.“ Po upartych rozprawach, do godziny trzeciej po północy trwających, wniosek powyższy przeszedł większością 322 głosów przeciw 289. Upłynął odtąd czas odpowiadający przeciętnej długości życia ludzkiego, i w tymże samym dniu 30. marca ma podać p. Gladstone wniosek będący co do słowa prawie powtórzeniem tamtego. Znowu urzędowy kościół irlandzki ma być przedmiotem szturmu wigowskich zastępów, i rzecz godna uwagi, że teraźniejszy szturmu tego przywódzca należał w roku 1835 do obrońców zaatakowanej po raz pierwszy instytucyi t. j. przemawiał i głosował przeciw wnioskowi lorda Russell'a. Nie raz pewno w ciągu rozpraw, jakie się dzisiejszego wieczora rozpocząć mają, będzie musiał p. Gladstone słuchać nie zbyt przyjemnych wypominań i wymówek co do tego, czem był niegdyś, a czem jest dzisiaj. Wszakże zmiana opinii tego statysty o urzędowym kościele irlandzkim jest tylko pojedyńczym objawem ogólnego postępu, jaki w tej materyi opinia całego kraju uczyniła. Cokolwiek będzie teraz przytaczane przeciw rezolucyom wodza opozycyi, to pewna, że nikt nie ośmieli się już bronić urzędowego kościoła w Irlandyi takiemi argumentami, jakiemi się posługiwało ministeryum torysowskie (Sir Roberta Peel'a) z roku 1835 wraz ze swem stronnictwem. Kto bądź jakiekolwiek odpowiedzialne w tym kraju stanowisko publiczne zajmuje, nie odważy się utrzymywać w tej chwili, że kościół pomieniony winien lub może nietkniętym pozostać. I jeżeli niesprawiedliwość zawarta w istnieniu tej instytucyi tak już była uderzająca w roku 1835, że wniosek ówczesny lorda Russell'a miał za sobą większość trzydziestu trzech głosów w całkowitym izby komplecie, czegoż nie mamy się prawa spodziewać od izby gmin teraźniejszej?

Przeciw teraźniejszym rezolucyom p. Gladstona jeden jest tylko zdaniem naszem poważny argument, nad którym też bez zwłoki i poważnie zastanowić się winniśmy; jeżeli okaże się niezbitym, rezolucye upaść muszą; jeżeli słabym, tryumf onych nie ulega wątpliwości. Argument zaś jest ten — że powodzenie wniosku Russell'a w izbie gmin w roku 1835 żadnego nie przyniosło owocu. Skoro tak samo miałoby być i teraz, to rzecz prosta, iż zgromadzenie ludzi praktycznych woli z góry zaniechać takich rozpraw, z których ujemny tylko wynika rezultat. Ale czyż się nic od roku 1835 nie zmieniło?

Jedyny argument przeciw rezolucyom p. Gladstona nie wielkiej dziś jest wagi; za to argumenta na korzyść rezolucyi są potężne. Trzeci już rok trwa zawieszenie aktu Habeas corpus w Irlandyi, i po czterdziestu latach równouprawnienie tego kraju z Wielką Brytanią trwa ciągle na bratniej wyspie taż co i dawniej niechęć ku naszemu panowaniu i instytucyom. Nie chcemy przesadzać znaczenia fenianizmu i wiemy, że anglikański kościół w Irlandyi nie był szczególnym przedmiotem napaści ze strony feniańskich agitatorów; ale sympatyczne w Irlandyi tolerowanie fenianizmu jest objawem ważnym, a jeżeli Fenianie nie uderzali szczególnie na urzędowy kościół, to dla tego tylko, że nierównie rozleglejsze zakreślali sobie zadanie, w którem zniweczenie tej instytucyi rozumiało się samo przez się. Jest ona żyjącą niesprawiedliwością w oczach pięciu szóstych irlandzkiej ludności; jest zaborem jej dóbr na korzyść wyznania, które Irlandya z pokolenia w pokolenie od trzech wieków odpychała i odpycha; jest ustawicznym dla samego prawodawstwa wyrzutem, upokorzeniem dla rządu i konstytucyi naszej, bo odstręcza od nas masę Irlandczyków i wśród nich samych rozdwojenie utrwala. Otóż obowiązkiem jest izby gmin oświadczyć dziś uroczyście, że kościół anglikański w Irlandyi jako instytucya urzędowa zniesiony być winien. Zresztą nie ma potrzeby, aby oświadczenie takie miało być przez teraźniejszy parlament do skutku doprowadzone. Zreformowana dopiero izba gmin w roku przyszłym, potwierdzi oświadczenie obecnej i obmyśli też środki dla jego urzeczywistnienia. Nie wiele nas przy tem obchodzi, które tymczasem z rozpierających się stronnictw u steru rządu znajdować się będzie. P. Disraeli może z pewną słusznością utrzymywać, że obecna izba gmin nie reprezentuje już wiernie opinii kraju, i z tej racyi rościć sobie prawo do pozostania u władzy, aż do zgromadzenia się następnej. Ale jest to kwestya, obchodząca tych co urzędują teraz i tych, co urzędowali przedtem i w przyszłości urzędować mogą; dla ogółu zaś najzupełniej obojętna. Ważnem dla narodu jest to, żeby dziś izba gmin dała niejako zadatek prawodawstwa przyszłego, żeby wystawiła zobowiązanie przed irlandzkim ludem, zapowiadając konieczną zniesienia kościoła urzędowego potrzebę: i żaden członek jej uchylić się od tego nie może, cokolwiekby zresztą o sposobach wykonania myślał; inaczej bowiem okazałby, że jest obojętnym na złe, i niedbałym o jego usunięcie.

Na posiedzeniu izby niższej parlamentu angielskiego które zaczęło się d. 3. b. m. po południu a trwało do d. 4. b. m. godz. kwadrans na czwartą zrana, skończyła się pierwsza część wielkiej debaty nad kwestyą kościoła irlandzkiego, przeciwko ministerstwu. Większością nie mniej jak 60 głosów odrzuciła izba poprawkę lorda Stanleya i zaraz potem większością 56 głosów uchwaliła przekazać rezolucye Gladstona komitetowi do obrady przygotowawczej. „Times“ donosząc o tem, nazywa rezultat głosowania stanowczym i niewątpliwym. Tenże dziennik mniema, że gabinet Disraelego nie ustąpi tak łatwo, lecz do ostatka będzie usiłował utrzymać się. Nadto przemawia za usunięciem złego, które dla tego że trwało tak długo, nie nabyło wcale prawa istnienia nadal. Złe, przez które ludność irlandzka obojętnieje dla tronu i konstytucyi a Anglia okrywa się hańbą w obec zagranicy, musi być nakoniec wytępione. Stanowcze odrzucenie poprawki Stanleya i uchwała względem obrady w komitecie są pierwszemi krokami na tem polu a wkrótce w sposób niewątpliwy objawi się wola narodu i zażąda zupełnego przeprowadzenia operacyi. Rezultat głosowania w izbie niższej zapowiada, że węzły łączące Anglię z Irlandyą wkrótce wzmocnią się na nowo.

„Liberté“ podaje zestawienie budżetu francuskiego na rok 1868, jak został przedłożony ciału prawodawczemu, podług sumy przeciętnej przypadającej na każdę rodzinę dla każdej gałęzi budżetu. Podług tego obrachowania przypada 112 fr. 30 c. na każdę rodzinę. Z tego 44 fr. 98 ct. na ministerstwo wojny, którego budżet wynosi 419,569.522 fr.; 19 fr. 81 ct. na ministerstwo marynarki; 2 fr. 74 ct. na ministerstwo oświecenia, a 20 fr. razem na cztery najważniejsze ministerstwa w każdym dobrze rządzonym kraju t. j. na ministerstwa oświaty, rolnictwa, robót publicznych i handlu. Czyż ten stosunek nienaturalny nie będzie od roku do roku zmniejszał sympatyi dla cesarstwa w tych 9,327.000 rodzin, które płacą podatki? To cesarstwo, które opiera się na ludzie, ma dla rolnictwa, handlu i robót publicznych tylko $163\frac{1}{2}$ miliona, na oświatę tylko $25\frac{1}{2}$ milionów, a to dlatego ponieważ wydaje na wojsko $419\frac{1}{2}$ milionów, na ministerstwo marynarki i kolonie $184\frac{3}{4}$ mil. a dla Algeryi $38\frac{1}{2}$ mil.

O rozruchach w Grenobli podają dzienniki następujące szczegóły: Pierwsza demonstracya była w teatrze podczas przedstawienia dramatu „Karol IV.“, gdzie publiczność wspólnie z chórem aktorów odspiewała pieśń: „Guerre aux tyrans“. Po teatrze tłumy ludności przeciągały ulicami, spiewając marsejlankę. Wzburzenie z tego powodu było wielkie, a spotęgowało się jeszcze więcej zakazem sztuki: „Monsieur Lombard“, wydanym przez adjunkta mera, już po zezwoleniu ze strony prefekta. W niedzielę grano znowu Karola IV., i znowu jak pierwszego razu odspiewano „Guerre aux tyrans“, a pomiędzy aktami wznoszono okrzyki: „Monsieur Lombard“, „precz z cenzurą“, „żądamy dramatycznej przynajmniej wolności“ i t. p. Spiewano także kilkakrotnie: „Monsieur Lombard“ na znaną nutę pewnej spiewki z roku 1848. Po przedstawieniu przechodziły znowu tłumy ludności ulicami spiewając marsejlankę (którą teraz wszędzie spiewają jak przed r. 1848). i pieśń „mourir pour la patrie“, poczem ruszono na plac musztry wśród spiewów rewolucyjnych i okrzyków: „Precz z cenzurą! Monsieur Lombard! Monsieur Giraud!“ Na placu musztry, gdzie się znajduje prefektura i posąg Napoleona powtórzono marsejlankę; ztąd udały się tłumy ku domowi p. Girard, adjunkta mera, któremu wyprawiono kocią muzykę. Rzucano kamieniami na dom, i chciano już wysadzić bramę, co niezawodnie byłoby nastąpiło, gdyby się adjunkt nie był pokazał tłumowi. Na przemówienie adjunkta część jedna uspokojona rozeszła się, a druga udała się do kolegium jezuickiego; tu powybijano szyby, a niektórzy z tłumu usiłowali wysadzić drzwi i przeleźć przez mur. Ztąd poszła zgraja przed pałac Arcybiskupa, gdzie te same excesa się powtórzyły.

Z Florencyi piszą, że oburzenie wywołane oddaleniem trzech profesorów z uniwersytetu w Bolonii udziela się także i innym uniwersytetom. Uniwersytety w Turynie i Pawii zaprotestowały przeciwko temu wydaleniu, które tylko złośliwości ministra przypisać można. Wyższa rada oświaty publicznej obradowała zaraz nad tą ważną sprawą. Ale nie tylko z powodu tej sprawy, lecz w ogólności panuje w całych Włoszech niezadowolenie. Przedewszystkiem wyrobiło się to przekonanie, że nie można dalej tak gospodarzyć papierowemi pieniądzmi, płacąc ażio od złota, srebra i miedzi, i że kurs przymusowy musi być zniesiony. Ztąd można wnosić, że podatek od mlewa, pomimo niechęci panującej przeciwko temuż w prawicy parlamentu, zostanie ostatecznie przez izbę przyjęty. Zapewnie także i co do podatku dochodowego nastąpi porozumienie. Będzie on podzielony na dwie części, podatek dochodowy od ruchomego majątku będzie przyjęty w teraźniejszej formie, a co do otaxowania własności gruntowej będzie wniesiona nowa ustawa względem tego, jak taż własność ma być opodatkowaną.

Przygotowania do zaślubin księcia Humberta postępują szybko naprzód. Rada miasta Florencyi uchwaliła, aby przez dni ośm, od 30. kwietnia do 7. maja nieprzerwane trwały festyny. Przez te dni ośm mają być zamknięte wszystkie sklepy i warsztaty. Ks. Humbert chce zaprowadzić napowrót na dworze dawniejsze zwyczaje ceremonialne i etykietę francuską. Tylko członkom parlamentu wolno będzie przedstawiać się u dworu w czarnych frakach, zresztą nawet najniżsi urzędnicy będą mieli pewien uniform przepisany, a odnośne wzory wypracował już wielki mistrz ceremonii.

Kronika.

(Nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się w myśl § 16. regulaminu dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Wniosek względem zaniesienia petycyi do Rady państwa w sprawie zamierzonego zaprowadzenia podatku majątkowego.

(XXXIV. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 10.771 złr. 10 c., w efektach 2300 złr.

Złożyli dalej: Adolf Jordan 48 złr., miasto Gorlice (za uchwałą rady miejskiej) 10 złr., przez redakcyę „Gazety Narodowej“: Naukowo-literackie Towarzystwo młodzieży polskiej w Wiedniu „Ognisko“ 12 złr. Za sprawą tegoż Towarzystwa następujące dary: Cieński 5 złr., Edward Kleszczyński 10 złr., Rogawski 5 złr., Z. Sawczyński 5 złr., Dr. Zbyszewski 5 złr., Dr. Zyblikiewicz 10 złr., również za sprawą tego Towarzystwa, a staraniem Mikołaja Antoniewicza następujące dary: M. B. Antoniewicz 10 złr., Wiktorya z Mieroszowskich hr. Dembińska 25 złr., hr. Sobiesław Mieroszowski 50 złr., Józefina z Wolańskich Romaszkanowa 20 złr. Marya z Romaszkanów Romaszkanowa 10 złr., Leonard Wężyk 25 złr., Jan Witoszyński 2 złr., bezimiennie 2 złr., razem (za sprawą „Ogniska“) 196 złr., a oprócz tego Mikołaj bar. Romaszkan obligacyę indemnizacyjną wartości imiennej 50 złr. Wszystko to wraz z podanemi w poprzednim spisie wynosi ogółem gotowizną 11.025 złr. 10 c., a w efektach 2350 złr. wal. austr.

(Pożary.) W Nawaryi, w pow. lwowskim, zgorzał dnia 4. marca dom mieszkalny i stodoła włościańska; szkoda wynosi 330 złr.; obydwa budynki były zaasekurowane. Przyczyna pożaru niewiadoma. W Stryszowie, w pow. Wadowickim, spłonęły 9. marca b. r. budynki mieszkalne i gospodarcze czterech włościan; szkoda wynosi 1389 złr. Przyczyny pożaru dotąd nie docieczono.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) złożono w urzędach powiatowych w Pilźnie 2 złr., w Zbarażu 4 złr. 50 c.

(Szczury paryskie.) Jako dowód krwawości instynktów ludzkich, przytacza jeden z korespondentów los smutny szczurów paryskich. „Biedne zwierzęta! — powiada — nie myślcie jednakże, iż nad niemi gotów jestem łzy wylewać. Bynajmniej. Szczury stanowią jedną ze strasznych plag Paryża i życzeniem wszystkich dobrze myślących ludzi być powinno — a zapewne i jest — wynalezienie jakiegoś sposobu, zdolnego wytępić co do nogi tych nieprzyjaciół ludzkiego spokoju, prześladujących mieszkańców Paryża zarówno i w stanie żywym i w stanie nieżywym. Żywe budzą śpiących na najwyższych piętrach, straszą czuwających, niszczą meble, papiery, wykradają jadło, obgryzają umarłych: nieżywe zarażają powietrze i trwogą napełniają imaginacyą przez to, że przychodzą na myśl przy każdej łyżce bulionu, przy każdym kąsku salami, kiełbasek lub potrawki z pieczarkami. Nic tak w Paryżu nie psuje humoru i apetytu, jak myśl o szczurach. Nie można więc, jak tylko jak najgoręcej życzyć, ażeby się gdzieś zapadły i przepadły z kretesem. Pomimo to powtarzam z uczuciem nie udanego politowania: biedne zwierzęta! — a to dla tego, że stały się przedmiotem krwawych rozrywek dla panów i pań posiadających pieski. Sprawiają z nich sobie igrzyska na wzór i podobieństwo koguciech i byczych walk. Zaprowadzona została moda przypatrywania się, jak piesek dusi szczura — do czego, rozumie się, potrzeba, ażeby szczur był żywy. Moda ta tak się przyjęła i rozszerzyła, że wytworzył się osobny stan rzemiosło-myśliwych na szczury, którzy w tem sposób do życia znajdują, — sposób zaprawdę wcale nie łatwy, jest to bowiem zwierzątko bardzo ostrożne, dające się prędzej zabić, aniżeli żywcem ująć. Lecz moda nie liczy się z trudnościami. Dobry ton wymaga bawić się widokiem konających szczurów: płacą za nie po pięć franków od głowy i płacą wówczas, kiedy pięć franków uratowałyby od nędzy niejedną biedną rodzinę, zapobiegłyby niejednej zbrodni. Jakież jednakże względy oprą się modzie!.. Bodajbym był fałszywym prorokiem! zdaje się bowiem, że przy dzisiejszem usposobieniu klas społecznych, posiadających pieniądze do wyrzucenia, cena na szczury podskoczy do bajecznej wysokości. Będą płacili od głowy żywej nie po pięć, ale po pięćset franków. Zobaczycie... Chyba zajdzie jaka zmiana, która uwagę od konających szczurów odwróci ku innemu jakiemu przedmiotowi, szlachetniejszemu i bardziej na uwagę zasługującemu. Pragnę tego z całej duszy.

(Ludność Londynu) wedle obliczeń królewskiego statystycznego bióra, wzrosła w 1867 r. do 3,082,372 mieszk., z których umarło 70.588, urodziło się 112.264; czyli że zejść było 22.9, a narodzin 35.5 na tysiąc głów ludności. Śmiertelność więc była w r. z. stosunkowo mniejsza niż w czasie ostatnich lat pięciu. Powierzchnia zamieszkana przez tę masę ludności wynosi 122 ang. mil kwadr. Na tej przestrzeni znajduje się 46 domów dla ubogich, 12 więzień, 4 domy dla inwalidów, 31 cywilnych i 8 wojskowych szpitali, oraz 19 domów waryatów. Pomiędzy chorobami, jakie najwięcej ofiar zabrały, na pierwszem miejscu stoją przypadłości zapalne dróg oddechowych (11.282 wyp.), a zaraz po nich suchoty (8817 wyp.). Zasługuje na uwagę, iż pomimo 80 milionów litrów gorzałki wypitej w z. r. w Londynie, wypadków śmierci z delirium tremens było zaledwie 335.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie marca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Stanisławów		Bola		Brzeżany		Podhajce		Trembowla	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	50	6	27	5	30	5	.	5	54
„ żyta	3	60	4	.	3	27	3	.	2	80
„ jęczmienia . .	2	60	3	20	2	35	2	.	2	.
„ owsa	1	25	1	50	1	26	1	15	1	.
„ hreczki	.	.		.	2	73	2	25	2	52
„ kukurudzy . . .	.	.		.		.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	55	.	.	1	13	1	.	1	.
Cetnar siana	1	20	.	.		90	1	50	.	.
„ wełny			.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	50	.	.	4	50	3	50	3	80
„ „ miękkiego	4	.	.	.	3	50	.	.	2	00
Funt mięsa wołowego	.	16	.	.	.	15	.	14	.	15
Mas okowity . . .	.	56	.	.	.	60	.	50	.	60

Lwów, 4. kwietnia. *(Ceny mięsa wołowego.)* Z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźnickiej następujący podali na bieżący miesiąc najwiksze ceny 1 ℔ mięsa wołowego: *a)* dla ludności chrześciańskiej: Józef Goldberg (l. 114 m.) od 20 do 30 c., Izaak Steppler (l. 575²/₄) od 20 do 26 c., Daniel Beitscher (l. 734 ¹/₄) od 19 do 26 c., Jan Rusiecki (l. 201 m.) od 20 do 30 c., Dawid Majer Blasberg (l. 738¹/₄) od 20 do 28 c., Berl Pordes (l. 345 m.) od 19 do 26 c., Antoni Szeterlak (l. 738¹/₄) od 19 do 26 c., Piotr Hałakowski (l. 439¹/₄) od 18 do 28 c., Jakób Lipanowicz (l 167 m.) od 19 do 35 c., Marya Jakubiczka (l. 448¹/₄) od 20 do 30 c., Berisch Schrenzel (l. 18 m.) od 19 do 29 c., Berisch Schrenzel (l. 31 m.) od 19 do 29 c., Mojżesz Pordes (l. 124 m.) od 19 do 26 c., Jan Żelichowski (l. 113 m.) od 20 do 27 c., Walenty Niewiadomski (l. 178 m.) od 19 do 30 cent., Jakób Klein (l. 97 m.) od 20 do 35 cent., Malke Schweizer (l. 738¹/₄) od 20 do 27 c., Józef Nawratil (l. 85 m.) od 20 do 28 c., Jan Łotyński (l. 574¹/₄) od 19 do 30 cent., Fabian Hendel (l. 112 m.) od 19 do 28 c., Mojżesz Schrenzel (l. 202 m.) od 19 do 30 c., Szymon Schwarz (l. 133 i 134²/₄) od 20 do 30 c; *b)* dla ludności izraelickiej: wszystkie gatunki mięsa po tej samej cenie: Antoni Kohmann (l. 1¹/₄) 26 c., Srul Majer Luft (l. 1²/₄) 24 c., Hersz Hütt (l. 1¹/₄) 26 c., Fiszel Luft (l. 1¹/₄) 24 c., Benzian Kimmel (l. 30²/₄) 26 c., Karol Mokrzycki (l. 216 m.). 26 c., Izaak Pordes (l. 580²/₄) 24 c., Izaak Flachs (l. 32²/₄) 24 c., Chane Rachel Fischer (l. 516²/₄) 22 c., Sara Tetteles (l. 114²/₄) 26 c., Jakob Lippe Hütt (l. 259 m.) 26 c.

Ostatnia poczta.

Florencya, 6. kwietnia. Zapewniają, że hr. Usedom został z Berlina urzędownie zawiadomiony, że królewicz pruski przybędzie tu wkrótce na obrzęd zaślubin królewicza Humberta.

Florencya, 6. kwietnia. Izba przyjęła ostatnie artykuły ustawy względem podatku od mlewa, i odroczyła się do 16go b. m.

Królewicz saski przybędzie na obrzęd zaślubin królewicza Humberta.

Nie jest prawdą, że jenerałowi Dumont ofiarowano dowództwo armii papieskiej.

Ufortyfikowanie Civitavecchi będzie ukończone dnia 20go b. m.

Bukareszt, 6. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby minister Bratiano interpelowany dla czego w Jassach nie ma gwardyi narodowej, odpowiedział, że dopóki trwa nienawiść przeciwko żydom, i dokóki nie zostanie cofniętym projekt ustawy przeciwko nim wniesiony, nie można ludności dawać broni w rękę.

Nowy York, 26. marca. Lopez, który zdradził cesarza Maxymiliana, znajduje się w Mexyku w więzieniu. Sądy mexykańskie orzekły, że ustawa, mocą której cesarz Maxymilian skazany został na śmierć, nie jest konstytucyjną.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. kwietnia

Hotel George: PP. Hr. Komarnicki Bol., z Sasowa. — Przybysławski Wład., z Podola. — Pronkot Eliasz, z Lipkowiec. — Parintestul Laur., z Besarabii. — Kulkowski Apolinary, z Hawłowic. — Morawski Konst., z Podhorec. — Hamilton Gustaw, technik gorzelni, z Królewca.

Hotel europejski: Hr. dela Scala Hier., z Juśkowic. — Popara Henryk, z Zobowmostów.

Hotel Langa: Komaniecz-Bassewicz Antoni, ze Stanisławowa.

Hotel angielski: Czajkowski Jan, z Bóbrki. — Janko Henryk, z Hoszan. — Lang Leop., z Wolicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. kwietnia.

PP. Kaiser Ign., c. k. radca nadw. i Wymetal Franc. c. k. radca sekc. w min. fin., do Wiednia. — Saly Wład. c. k. pułk., do Gródka. — Kamiński Ign., adw., do Stanisławowa. — Bal Józef, do Tuligłów. — Hr. Dzieduszycki Alex. do Izydorówki. — Drzewiecki Konst., do Remenowa. — Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Gatkiewicz Mich., do Stanisławowa. — Jasiński Franc., do Zaleszczyk. — Hr. Kotarski Stan., w Brzyska. — Hr. Lanckoroński Teod., do Tarłakowa. — Hr. Mciński Cezar, do Dukli. — Milkowski Edw., do Gorlic. — Ostaszki Fer., do Zarwanicy. — Piasecki Karol, do Brodów. — Stojowski Dul., do Chlebna. — Hr. Tarnowski Jan, do Dzikowa. — Zawadzki Mich., do Delaca. Czerkawski Mich., do Pijarszczyzny. — Rieger Paweł, bankier, do Brodów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. kwietnia 1868

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321 97	+ 6.6	70	Z. m.	10
2. god. po poł.	322 71	+ 6.0	56	„ b. sł.	9
10. god. wiecz.	323 69	+ 2.9	68.	„ mi	9

Deszcz = 0 40‴.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Kudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże zł.	kr.	Kurs przeciętny zł.	kr.	Kurs ostatni płacą zł.	kr.	żądają zł.	kr.
					Złote austryackie			
Dnia 7. kwietnia.								
Akcye gal. kol. żel. Kar. Lud.	—	—	—	—	203	75	204	75
Akcye kolei lwowsko-czern.	—	—	—	—	178	50	179	50
„ banku hipot. galic.	—	—	—	—	—	—	79	50
„ pap. escont. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k. } bez kup.	—	—	—	—	75	30	75	60
„ „ „ w w. a. } bez kup.	—	—	—	—	71	79	72	75
Banku hip. gal. } bez kup.	—	—	—	—	88	76	83	25
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	10	65	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	—	99	60
Pier. kol. g. Kar. Lud. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II.	—	—	—	—	86	75	87	50
detto dtto Lwow.-Czerniow. I. Em.	—	—	—	—	75	50	76	25
detto dtto detto II.	—	—	—	—	81	—	82	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	50	5	64
Napoleondor	—	—	—	—	9	24	9	29
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	79
Rubel papierowy rosyjski	—	—	—	—	1	67¹/₂	1	68¹/₄
Pół imperyal rosyjski	—	—	—	—	9	45	9	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	70	1	71
Srebro	—	—	—	—	113	—	114	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. kwietnia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od styczn. do lipca po 5%	62.75	62.90
Od kwiet. do października po 5%	[illegible] 65	62.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	68 50	69 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (frankt.) zwrotna w 37 latach po 5%	76 50	77 —
Metaliki po 5%	56.25	56 45
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170.75	171.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	170.50	171.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75 25	75.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81.90	82 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.75	90 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	85 —	[illegible]5 20
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	85 50
Czech	91.50	92.50
Węgier	72 50	73 —
Galicyi	64 —	64 50
Siedmiogrodu	67 50	67.75
Bukowiny	64.—	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	700.—	702.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	182 20	182 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585.—	588.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 fl. ster.) w wpłacie 30%	121 95	121.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1727.—	1732.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	249 10	249.30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	168 80	169.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139.50	140.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203.—	203.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	178.25	178.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	489 —	490.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	74.—	75.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.) pien.	towar.
Banku narod. w w. a. } przezn. do losowania po 5%	89.70	89.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.50	71.—
Galic. banku hyp. po 6%	84.—	85.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5¹/₂%	90 50	91.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w ar.	99 50	100 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	91 50	92.—

5. Losy.

	(za sztukę) pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 60	129 80
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93 50
Pot. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	55.50	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 —	26 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	131.—	133.—
Salma „ 40 „ „	38 —	39 50
Palffego „ 40 „ „	25.75	26 —
Clarego „ 40 „ „	27.50	28 —
St. Genois „ 40 „ „	23.25	24 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.00
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.75	15 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13 —	13 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.60	96.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96 65	96.90
Hamburg za 100 M. B.	85 60	85.80
Londyn za 10 fl. szt.	116 10	116.50
Paryż za 100 fr.	46.10	46.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.52	5 53
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.28	9.29¹/₂
Rosyjski imperyal	9.52	9.55
Talar związkowy	1.70	1.71
Srebro	113.25	112.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7 kwietnia

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	60
„ z procentami z maja i listopada	57	40
5% pożyczka narodowa	62	80
Losy z 1860 roku	83	10
Akcye banku wiedeńskiego	709	—
„ „ kredytowego	182	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	15
Srebro	113	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	54

DZIENNIK URZĘDOWY.

(857) **Kundmachung.** (1)

Nro. 19661. Zur Sicherstellung des mit Erlaß des hohen Ministeriums des Innern vom 18. März l. J. Z. 3500-112 genehmigten Wiederherstellung der durch Hochwässer beschädigten Dniester-Brücke Nr. 15 im 3. Viertel der 52. Meile der Biała-Stryj-Śniatyner Straße im adjustirten Betrage von 3527 fl. 58 kr. öst. W., welcher Bau bis Ende Juli 1868 auszuführen ist, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 16ten April l. J. bei dem k. k. Bezirksamte Sambor zu überreichen, und müssen sich verpflichten, bei Ueberschreitung dieses Termins sich einer Conventionalstrafe zu unterziehen, die in 5% der erstandenen Gesammtvergütungssumme besteht und vom 1. August 1868 angefangen am ersten eines jeden Monats dem Straßen-Aerar so lange entrichtet werden soll, bis der Bau gänzlich vollendet sein wird.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen Offertbedingungen können bei dem betreffenden Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 31. März 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 19661. Dla zabezpieczenia przyzwolonej rozporządzeniem wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 18. marca r. b. l. 3500-112 naprawy uszkodzonego wylewem mostu na Dniestrze nr. 15 w 3ciej ćwierci 52. mili gościńca między Białą, Stryjem i Śniatynem w kwocie oznaczonej na 3527 złr. 58 kr. w. a., którato budowla ma być dokonaną do końca lipca 1868, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się, ażeby swoje oferty opatrzone w 10% wadyum wnieśli najdalej po dzień 16. kwietnia r. b. do c. k. urzędu powiatowego w Samborze, przyczem muszą się obowiązać, iż w razie przekroczenia tego terminu poddadzą się karze pieniężnej, którą wynosić będzie 5% całej zalicytowanej sumy wynagrodzenia, i ma być płacona zacząwszy od 1. sierpnia 1868, pierwszego dnia każdego miesiąca tak długo do skarbu drogowego, dopokąd budowla zupełnie ukończoną nie będzie.

Inne tak ogólne jakoteż osobne warunki ofertowe można przeglądać w dotyczącym urzędzie powiatowym.

Późniejsze oświadczenia nie będą uwzględnione.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. marca 1868.

(821) **Edikt.** (2)

Nr. 1105. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben nach Peter Wołkowiecki, nach Elias Wołkowiecki und nach Anna de Wołkowiecka Krechowiecka mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, daß an die Stelle des für diese unbekannten Erben mit hiergerichtlichen Bescheide ddto. 2. November 1866 Z. 2858 zum Curator bestellten Simon Kostliwy gegenwärtig Stefan Witwicki aus Witwica als Curator bestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Bolechów, am 20. März 1868.

(811) **Edict.** (2)

Nro. 3727. Vom Tłumaczer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß über das Güterabtretungsgesuch der Eheleute Josel und Freide Diwald über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, wie auch über das in den Kronländern, für welche die kais. Verordnung vom 20. November 1852 gilt gelegene unbewegliche Vermögen der Eheleute Josel und Freide Diwald aus Bokówna der Concurs hiemit eröffnet wird.

Es werden demnach alle jene Gläubiger, welche eine Forderung an die Verschuldeten zu stellen haben, mittelst dieses Edictes aufgefordert, daß sie ihre auf was immer für Recht sich gründenden Ansprüche mittelst Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse, wozu Aron Epstein mit Substituirung des Isaac Hafter bestellt wird, bis zum 13. Mai l. J. bei diesem Gerichte um so gewisser anmelden und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen sie in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangen, erweisen, widrigens nach Verlauf des bestimmten Termins Niemand mehr gehört werden würde und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwas in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zum einstweiligen Verwalter des Gantvermögens wird Aron Epstein ernannt.

Zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschusses und zum Vergleichsversuche, wie auch zur Vernehmung der Gläubiger über das Güterabtretungsgesuch, denen die Vorladung bis nun nicht zugestellt wurde, wird die Tagsatzung auf den 4. Mai l. J. um 9 Uhr Vormittags bestimmt, zu welcher sämmtliche Gläubiger und der Massavertreter und einstweilige Vermögensverwalter vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tłumacz, am 10. Jänner 1868.

Edykt.

Nro. 3727. C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu czyni niniejszem wiadomo, że względem wszelkiego gdziekolwiekbądź znajdującego się majątku ruchomego jakoteż i względem majątku nieruchomego w krajach koronnych, w których rozporządzenie ces. z dnia 20. listopada 1852 l. 251 moc prawa ma do małżonków Josla i Freide Diwaldów z Bokówny należącego konkurs otworzony został.

Wzywa się więc wszystkich wierzycieli, którzy do masy zbiorowej jaką wierzytelność mają, niniejszym edyktem, aby pretensyę swoją na jakimkolwiek prawie takowaby się opierała, pozwem przeciw zastępcy masy Aronowi Epstein, którego zastępcą Izaak Hafter się mianuje, przed tutejszym sądem wytoczonym do 13. maja r. b. tempewniej zgłosili i w pozwie nietylko prawdziwość pretensyi, ale i prawo z mocy którego w tej lub owej klasie umieszczonymi być żądają wykazali, gdyż w przeciwnym razie po upływie naznaczonego terminu żadne zgłoszenie uwzględnione nie będzie i ci którzy się w terminie nie zgłosili, od wszelkiego do masy rozbiorowej należącego majątku i w tym razie odsądzeni zostaną, gdyby im nawet oczywiście prawo kompenzacyi przysługiwało, lub swoją własność z masy żądać mieli, albo gdyby ich wierzytelność zahypotekowaną była, owszem gdyby ci wierzyciele do masy dłużni byli, do uiszczenia tego długu bez względu na przysługujące im prawo kompenzacyi, własności lub zastawu zasądzeni zostaną.

Na tymczasowego zawiadowcę majątku rozbiorowego mianuje się Arona Epstein.

Do wyboru stanowczego zawiadowcy majątku i wydziału wierzycieli i do tentowania ugody jak i do wysłuchania wierzycieli względem odstąpienia majątku, którym zawezwanie dotąd doręczone nie było, wyznacza się termin na 4. maja r. b. o godzinie 9tej rano, na który wszystkich wierzycieli, zastępcy masy i tymczasowego zawiadowcy majątku się wzywa.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tłumacz, dnia 10. stycznia 1868.

(819) **Edykt.** (2)

Nro. 2461. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem, że w sprawie p. Józefy Sierakowskiej i p. Barbary Bonasiewicz przeciw p. Janowi Wład o 3000 złp. czyli 750 złr. w. w. lub 315 złr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż części dóbr tabularnych Starunia zwanych, w powiecie Bohorodczańskim położonych, do p. Anny z Władów Jacewskiej należących, a wygranej powyższej sumie jak dom. 417, p. 250, n. 15 on. za hypotekę służących, na zaspopojenie tejże sumy z pn. dozwoloną została.

Sprzedaż ta odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach, a to 30. kwietnia i 28. maja 1868, każdą razą o godzinie 9tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 3731 złr. 85 kr. w. a.

2. Wadyum ustanawia się w kwocie 370 złr. wal. austr.

3. Części dóbr tych w powyż wymienionych terminach nie niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Dalsze warunki licytacyjne, akt szacunkowy i ekstrakt tabularny można w tusądowej registraturze przejrzeć.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli i posiadaczy gruntów, oraz tych wierzycieli hypotekarnych, którzyby swe prawa po wydaniu ekstraktu tabularnego ddto. 21. listopada 1867 nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie doręczoną być nie mogła, z tem, że dla nich p. Dr. Maciejowski z substytucyą p. Dra. Kwiatkowskiego kuratorem ustanowiono.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 16. marca 1868.

(816) **Edict.** (2)

Nro. 3128. In Folge Zuschrift des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes vom 28. August 1867 Z. 39840 wird zur Einbringung der Wechselsumme per 97 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2ten October 1864 und Gerichtskosten per 5 fl. 95 kr., Executionskosten per 5 fl. 95 kr., 4 fl. 96 kr. öst. W. die öffentliche Feilbietung der bereits gepfändeten und geschätzten, dem Schuldner Peter Gerone gehörigen, in Brundorf unter Nr. 13 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität in drei Terminen, und zwar: am 24. Juni 1868, am 13. Juli 1868 und am 4. August 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittag abgehalten werden.

Die Licitationsbedingungen, so wie auch der Pfändungs- und Schätzungsact können in der hiesigen Registratur zu jeder Zeit eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Gródek, am 30. November 1867.

(813) **Edykt.** (2)

Nro. 3800. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że w sprawie wekslowej Chaima Teitelbauma przeciw Walentemu Cwikle celem zaspokojenia należytości wekslowej w kwocie 175 złr. w. a. wraz z przynależytościami i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 45 złr. 18 kr. w. a. już przyznanemi i później wyniknąć mogącemi, w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 19. września 1867 l. 3930 na dniu 20. kwietnia, a gdyby ten termin bezskutecznie upłynął, na dniu 11. maja 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem na miejscu w Brzyskiej woli odbędzie się publiczna sprzedaż gospodarstwa ciała tabularnego nie stanowiącego, pod l. k. 224 położonego, w objętości około 17 morgów, dłużnikowi Walentemu Cwikle własnego, wraz z budynkami do gruntu tego należącemi, jako to domu chłopskiego z drzewa zbudowanego i stodoły, — pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w kwocie 1165 złr. w. a., niżej której realność ta przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć licytowania mający ma złożyć 10procentowe wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce.

3. Kupicielowi nie przyznaje się żadnej ewikcyi.

4. Gdyby za realność tę przy pierwszym lub drugim terminie przynajmniej ceny szacunkowej nie otrzymano, to wyznacza się w myśl §. 148 post. cyw. termin w tutejszym sądzie na dzień 16. maja 1868 o godzinie 10tej z rana do ułożenia warunków ułatwiających, na którym interesowane strony stanąć mają.

Dalsze warunki licytacyjne i akt opisania i oszacowania tej realności mogą być każdego czasu w tutejszej registraturze przejrzane.

Leżajsk, dnia 27. lutego 1868.

(818) **Edykt.** (2)

Nro. 1317. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza niniejszem, że w skutek prośby przez Paraskę Kopyściańską o uznanie jej małżonka Stefana Kopyściańskiego za zmarłego w celu zawarcia powtórnego ślubu małżeńskiego wniesionej, dla Stefana Kopyściańskiego, który się w gminie Czarna powiatu Grybowskiego 8. września 1807 urodził, dnia 16. czerwca 1845 z Paraską Bućniewiczówną ożenił, a w roku 1846 do Węgier, gdzie wtedy tyfus głodowy panował, udał i z tamtąd już nie powrócił, — kurator w osobie p. adwokata Zielińskiego z zastępstwem p. adwokata Bersona, a obrońca związku małżeńskiego w osobie Dra. praw p. Jarosza ustanowionym został.

Zarazem wzywa się za pomocą edyktu wszystkich którzy o życiu lub o okolicznościach śmierci nieobecnego Stefana Kopyściańskiego jakąkolwiek wiadomość mają, aby o tem tutejszemu sądowi lub ustanowionemu kuratorowi w sześciu miesiącach donieśli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 23. marca 1868.

(827) **Concurs.** (2)

Nr. 4855. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Rabka bei Jordanów gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Daselbe hat sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste zu befassen und seine Verbindung während der dortigen Badesaison, d. i. vom 15. Mai bis Ende September mittelst täglicher Postbotenfahrten in der übrigen Jahresperiode aber mittelst 4mal wöchentl. Fußbotenposten nach Jordanów und retour zu erhalten.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert zwanzig Gulden Bestallung, Zwanzig vier Gulden Amtspauschale jährlich, dann für die Beförderung obiger Botenfahrten das Rittgeld für ein Pferd und ½ Posten bei der Tourfahrt nach Jordanów und desselben Hälfte bei der Retourfahrt, dann in einem Botenpauschale von fünfzig Gulden jährlich für die Unterhaltung der erwähnten Fußbotenposten nach Jordanów und retour.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung binnen 3 Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 1. April 1868.

Konkurs.

L. 4855. Posada poczmistrza przy nowo utworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Rabce pod Jordanowem za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Tenże urząd będzie się zajmować pocztą listową i wartościową i otrzyma połączenie podczas pory kąpielowej, t. j. od 15. maja do końca września zapomocą dziennych jazd posłańczych, w pozostałej zaś części roku zapomocą tygodniowo cztery razy odbiegać mających poczt pieszych do Jordanowa i napowrót.

Pobory poczmistrza: Dotacya sto dwadzieścia zł., pauszale kancelaryjne: dwadzieścia cztery zł., dalej za utrzymanie powyższych jazd posłańczych należytości jezdna za jednego konia na przestrzeni ½ części stacyi pocztowej za jazdy do Jordanowa i połowę tejże za jazdę powrotną, nakoniec pauszale posłańcze siedmdziesięciu zł. rocznie za utrzymywanie wyżwspomnionych poczt posłańczych pieszych do Jordanowa i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, zachowania się, stosunków majątkowych i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1868.

(840) **Edict.** (2)

Nr. 2099. Vom Ropczycer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß über Einschreiten des Tarnower k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichtes auf Grund der schiedsrichterlichen Verschreibung ddto. Ropczyce 28. Juli 1845 und des hierauf gefällten Schiedspruches ddto. Ropczyce 29. Juli 1845 behufs Hereinbringung der Forderung des Akiwa Bersohn als Rechtsnehmer des David Hirsch pr. 225 fl. C.M. oder 236 fl. 25 kr. öst. W. sammt den bereits früher mit 18 fl. 1 kr. und gegenwärtig mit 5 fl. 72 kr. zuerkannten Executionskosten zur executiven Veräußerung der im Lastenstande der Realität Nr. 179 in Ropczyce zu Gunsten der Executen Eheleute Leib und Dwoira Israel intabulirten Summe 800 fl. C. M. der vierte Termin auf den 20. April 1868 um 10 Uhr Vormittags mit dem Beifügen hiergerichts festgesetzt wird, an diesem Termine diese Summe auch unter dem als Ausrufspreis geltenden Betrage von 800 fl. C.M. hintangegeben wird.

Wovon Akiwa Bersohn, Leib Israel, Szaja Israel, Rechel Lea Blumenberg zu eigenen Händen, Abraham Israel und die liegende Nachlaßmasse nach Dwoire Israel zu Händen des Curators Herrn Advocaten Dr. Jarocki verständigt werden.

Ropczyce, am 2. Februar 1868.

(809) **Edykt.** (3)

Nro. 922. Ze strony c. k. sądu obwodowego zawiadamia się niniejszem niewiadomych z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Jana Horuckiego, tudzież niewiadomą z miejsca pobytu Balbinę Horucką, że przeciw nim p. adwokat Dr. Kornel Lewicki przed tutejszym c. k. sądem obwodowym pod dniem 1. lutego 1868 l. 922 o wyciemnienie z tabeli płatniczej tegoż sądu z dnia 21. i 26. lutego 1866 l. 5408 lokowanej na rzecz masy spadkowej Jana Horuckiego i Balbiny Horuckiej na 17tem i 21szem miejscu sumy 130 dukatów z 5letnieni 5% odsetkami z pozwem wystąpił, w którego załatwieniu do ustnej rozprawy na dzień 25. maja 1868 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym został.

Z powodu niewiadomego pobytu pozwanych w celu zastępywania tychże c. k. sąd obwodowy pozwanym tymże kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Mijakowskiego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, ażeby w wyżoznaczonym terminie albo sami stanęli, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obw. donieśli, w ogóle zaś wszelkich możebnych środków prawnych do obrony użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 11. marca 1868.

(804) **E d y k t.** (3)

Nro. 17736. C. k. sąd krajowy we Lwowie Tomaszowi Buczkowskiemu a względnie jego domniemanym spadkobiercom niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niemu Antoni i Franciszka Kozakiewicze o uznanie prawa własności względem realności, pod l. 495²/₄ dnia 27. marca 1868 do l. 17736 wnieśli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 4. maja 1868 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanego Tomasza Buczkowskiego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla jego zastępstwa i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Hönigsmanna z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Rechena za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo osobiście na tym terminie się zjawił, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielił, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrał i sądowi oznajmił, w ogóle wszelkich ku swej obronie potrzebnych kroków uczynił, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sam przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. marca 1868.

(800) **E d i c t.** (3)

Nro. 520. Vom Śniatyner k. k. Bezirksgerichte wird dem abwesenden Leib Fenster mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß Samuel Rosenkranz hiergerichts unterm 5. März 1867 Z. 1130 ein Gesuch um Pränotirung der Wechselsumme von 124 fl. ö. W. s. N. G. im Lastenstande des dem Berl Fenster unter CNr. 43 in Sniatyn gehörigen Realität zu seinen Gunsten überreicht habe und daß diesem Gesuche mit dem h. g. Bescheide vom 5. März 1867 Z. 1130 willfahrt wurde.

Da der Wohnort des Leib Fenster nicht bekannt ist, so wird demselben ein Curator in der Person des Hrn. Dr. Urbański bestellt und demselben der bezügliche Tabularbescheid zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Śniatyn, am 25. März 1868.

(803) **E d i c t.** (3)

Nro. 551. Vom Czernowitzer k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der licitativen öffentlichen Verpachtung des mit dem Stefan Aywas'schen Verlassenschaftsgute Stecowa verbundenen Propinationsrechtes sammt den zur Ausübung dieser Gerechtsame gehörigen vier Wirthshäusern auf die Dauer von sechs nacheinander folgenden Jahren vom 24 Juni 1868 angefangen, am 23. April 1868 um 9 Uhr Vormittags unter den in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht offen liegenden Bedingungen abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 2400 fl., das zu erlegende Vadium 1200 fl.

Vom k. k. Landesgerichte.

Czernowitz, am 23. März 1868.

(799) **E d y k t.** (3)

Nro. 5436. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem z życia i pobytu niewiadomą Franciszkę Prouvy, że przeciw niej na podstawie wekslu z daty 19. marca 1866 nakaz płatniczy względem sumy 100 złr. w. a. z pn. na rzecz wystawiciela wekslu Izaaka Schreyer wydanym został.

Zarazem ustanowiono dla niej kuratora w osobie p. adwokata Przybyłowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Bardasza i temuż się nakaz płatniczy doręcza.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 26. marca 1868.

(801) **E d y k t.** (3)

Nro. 908. C. k. sąd powiatowy w Limanowy czyni wiadomo, że na dniu 19. marca 1842 umarł w Młynnem włościanin Tomasz Guzik beztestamentalnie z pozostawieniem spadkobierców syna Antoniego, Mikołaja i Jakóba Guzików, córki Agaty Łąckiej, Jadwigi Wiśniowskiej i Magdaleny Guzik.

A ponieważ sądowi pobyt spadkobierców Antoniego Guzika, Jadwigi z Guzików Wiśniewskiej i Magdaleny Guzik nie jest wiadomym, przeto wzywa ich, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego do tutejszego c. k. sądu się zgłosili i deklaracye do tego spadku wnieśli, albowiem w przeciwnym razie pertraktacya tego spadku zgłoszonemi się spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Sobestyanem Stanisławskim załatwioną by została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 20. października 1867.

(762) **E d y k t.** (3)

Nro. 4784. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Adama Zubrzyckiego, że przeciw niemu Izrael Gleitzmann pod dniem 14. marca 1868 do l. 4784 wniósł pozew wekslowy, w załatwieniu którego nakaz zapłaty z obowiązkiem wniesienia zarzutów w 3 dniach wydanym został.

Gdy miejsce i pobyt pozwanego p. Adama Zubrzyckiego sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Rydzowskiego z substytucyą p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 17. marca 1868.

(802) **E d y k t.** (3)

Nro. 8. C. k. sąd powiatowy w Limanowy ogłasza, że 24. lipca 1847 zmarł w Smykaniu gospodarz gruntowy Jan Tatara.

Gdy miejsce pobytu tegoż syna Sobestyana Tatara jest sądowi niewiadome, więc wzywa się go, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do tutejszego sądu się zgłosił, swe oświadczenie do spadku tempewniej wniósł, iż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami którzy się zgłosili i z jego w osobie Józefa Matykowicza ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 13. lutego 1868.

(763) **E d y k t.** (3)

Nro. 5271 i 5272. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza hr. Morstina, że przeciw niemu p. Pinkus Blum o nakaz zapłaty sum wekslowych 175 rubli srebr. i 333 złr. w. a. z przynal. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został nakaz zapłaty pod dniem 23go marca 1868.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Tadeusza hr. Morstina wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Altha kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 23. marca 1868.

(797) **E d y k t.** (3)

Nro. 4788. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem deklarowanych spadkobierców ś. p. Elżbiety Skotnickiej, jako to: Stanisława, Oswalda, Franciszka i Maryę Lebowskich, Ignacego Laskiewicza, Aleksandrę Majewską w imieniu małoletnich po ś. p. Kazimierzu Majewskim pozostałych dzieci, Tadeusza Cybulskiego i Kazimierza Brzozowskiego, lub ich sukcesorów, że przeciwko nim p. Adam Kiciński o zapłacenie kwoty 6470 złp. z pn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczony został termin na dzień 24. czerwca 1868, godzinę 10tą rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, na koszt i niebezpieczeństwo ich, tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 17. marca 1868.

(783) **E d y k t.** (3)

Nro. 17298. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Franciszka Charwat, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Eliasza Stroh z dnia 25. marca 1868 do l. 17298 uchwałą z d. 26. marca 1868 do l. 17298 nakaz płatniczy na sumę wekslową 505 złr. 75 kr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 26. marca 1868.

(782) **E d i c t.** (3

Nro. 16435. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Samuel Fürst bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des des J. J. Grünes ddto. praes. 9. December 1867 zur Zahl 68366 mit Beschluß vom 11. December 1867 z. Z. 68366 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 151 fl. 11 kr. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Landesbeager zugestellt worden sei.

Lemberg, am 26. März 1868.

E d y k t.

Nro. 16435. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Samuela Fürst, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania J. J. Grünesa z dnia 9. grudnia 1867 do l. 68366 uchwała z dnia 11. grudnia 1867 do liczby 68366 nakaz płatniczy na sumę wekslową 151 złr. 11 kr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Landesbergerowi doręczonym został.

Lwów, dnia 26. marca 1868.

(785) **E d y k t.** (3)

L. 4854. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Herz Engel przeciw p. Feliksowi hr. Morskiemu pod dniem 24go marca 1868 do l. 4854 względem zapłacenia sumy wekslowej 1395 zł. w. a. z przynal. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 26. marca 1868 do l. 4854 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Feliksa hrab. Morskiego jest niewiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokota p. Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo sam się osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. marca 1868.

(792) **E d i k t.** (3)

Nr. 7051. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den Inhabern des von Jozef Ast an die Ordre des Jacob Müller acceptirten Wechsels ddto. Lemberg den 15. August 1860 über 285 fl. öst. W. aufgetragen, demselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen und ihre Eigenthumsrechte darauf geltend zu machen, widrigenfalls dieser Wechsel für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 26. Februar 1868.

E d y k t.

L. 7051. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie poleca niniejszem posiadaczom wekslu przez Józefa Ast na ordrę Jakóba Müllera akceptowanego z daty Lwów 15. sierpnia 1860 na kwotę 285 zł. a. w., aby tenże w przeciągu 45 dni sądowi przedłożyli i prawa swe do posiadania onegoż wykazali, gdyż w razie przeciwnym za nieważny uznany zostanie.

Z c. k. sądu handlowo - krajowego.

Lwów, dnia 26. lutego 1868.

(793) **Kundmachung.** (3)

Nr. 345. Am 16. April l. J. tritt in dem Geschäftslocale der Tabaktraffikantin Anna Nuss sub Nro. 424¹/₄ am Johannisplatz ein Briefmarken- und Couvertsverschleiß in Verbindung mit einem Briefsammlungskasten in Wirksamkeit.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 20. März 1868.

Obwieszczenie.

L. 345. Z dniem 16go kwietnia b. r. otwiera się w lokalności trafikantki tytuniu Anny Nuss pod l. 424¹/₄ na placu św. Jana sprzedaż marek i kopert listowych w połączeniu ze skrzynką na listy.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. marca 1868.

(805) **E d i c t.** (3)

Nr. 5104. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Herrn Moritz Langroth mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider denselben Herr F. Semmler und H. Frenzel Stearinkerzenfabrikanten aus Brünn wegen Zahlung von 195 fl. s. N. G. am 5. Februar 1868 Z. 2248 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin auf den 29. April 1868 bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Moritz Langrock unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Rydzowski unter Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Kański als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 20. März 1868.

(847) **Edykt.** (1)

L. 3288. C. k. sąd krajowy we Lwowie Andrzejowi Janowskiemu niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niemu Jakób Gall dnia 19go stycznia 1868 do liczby 3288 wniósł pozew o wyekstabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 105 m. pozycyi Dom. 389. pag. 389. n. 11., 12., 13., 14. 16. on., w skutek czego termin do postępowania ustnego na dzień 27go kwietnia 1868 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest nie znane, przeto c. k. sąd krajowy dla jego zastępstwa i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego pana Dra. Krattera z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Gregorowicza za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle galicyjskiej ustawy postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo osobiście na tym terminie się zjawił, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielił, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrał i sądowi oznajmił, w ogólności potrzebne ku swej obronie kroki poczynił, inaczej następstwa z niedbałości wynikłe sobie sam przypisaćby musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. lutego 1868.

(825) **Kundmachung.** (1)

Nr. 9118. Das k. k. Oberlandesgericht bringt hiemit zur allgemeinen Kenntniß, daß der nach Rohatyn übersetzte k. k. Notar Vincenz Kniaziołucki am 18. April l. J. seine Amtskanzlei in Rohatyn eröffnen, und seine bisherige in Kopeczyńce schließen wird.

Vom k. k. Oberlandesgerichte.

Lemberg, am 1. April 1868.

Obwieszczenie.

L. 9118. Lwowski c. k. sąd krajowy wyższy niniejszem do publicznej podaje wiadomości, jako przeniesiony do Rohatyna notaryusz Wincenty Kniaziołucki z dniem 18go kwietnia r. b. w Rohatynie otwiera kancelaryę swą, zamykając dotychczasową kancelaryę w Kopeczyńcach.

Z c. k. sądu krajowego wyższego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1868.

(807) **Kundmachung.** (3)

Nr. 1282. Das Kulikower k. k. Bezirksgericht hat über Einwilligung des löblichen k. k. Landesgerichtes vom 14. März 1868 Z. 8104 den Żołtancer Grundwirthen Demko Petryszyn für Verschwender erklärt und demselben den Gregor Ochabski zum Curator bestellt.

Was zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kulików, am 29. März 1868.

Obwieszczenie.

L. 1282. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie uznał za przyzwoleniem prześwietnego c. k. sądu krajowego z dnia 13. marca 1868 do l. 8104 Demka Petryszyna z Żołtaniec włościanina za marnotrawcę, i ustanowił jemu za kuratora Grzegorza Ochabskiego.

O czem się do publicznej daje wiadomości.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kulików, dnia 29. marca 1868.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 29. lutego 1868.

Onyszkiewicz Roman, obywatel, 62 l. m., na chorobę nerek.
Twardowski Antoni, pens. urzędnik, 81 l. m., ze starości.
Truttenberg Grzegorz, „ 75 l. m., na gruźlicę.
Radzikiewicz Jędrzej, komornik, 75 l. m., na apopleksyę.
Czuczawa Julia, żona kupca, 61 l. m., na sparaliżowan. mózgu.
Sandschuster Karolina, wdowa po kanceliście 75 l. m., na apopleksyę.
Halicka Marya, żona kancelisty, 48 l. m., na raka.
Führer Marya, żona drukarza, 66 l. m., na suchoty.
Endemann Katarzyna, wdowa po zarządcy, 68 l. m., na wadę w sercu.
Signio Salomea, wdowa, 88 l. m., ze starości.
Schöpf Antonina, aptekarka, 74 l. m., na sparaliżowanie.
Latuszyński Eduard, subjekt 19 l. m., na suchoty.
Sechak Jan, student, 18 l. m., na gruźlicę.
Krawczykiewicz Władysław, student, 14 l. m., na suchoty.
Czajkowski Józef, ze zakł. św. Łazarza, 73 l. m., na puchlinę.
Kamińska Agnieszka, „ 90 l. m., ze starości.
Wierzbicki Jan, „ 68 l. m., „
Herbuciński Krzysztof, z domu ubogich, 64 l. m., „
Muller Anna, właśc. domu, 49 l. m., na puchlinę.
Skalski Paweł, „ 53 l. m., na gruźlicę.
Jakób Franciszek, strażnik finans., 75 l. m., ze starości.
Parańkiewicz Feliks, leśniczy, 22 l. m., na suchoty.
Zofijowski Julian, student, 23 l. m., „
Romańska Anastazya, handlarka, 43 l. m., na gruźlicę.
Hołubowska Tekla, klucznica, 28 l. m., na raka.
Sadowski Paweł, wyrobn., 46 l. m., na porażenie płuc.
Kotula Karol, „ 54 l. m., na gruźlicę.
[illegible] Michał, „ 53 l. m., „
Sikorski Antoni, „ 41 l. m., „
Karpiński Jan, „ 53 l. m., „
Igliczka Aniela, „ 14 l. m., „
Kurlanczyk Szymon, „ 54 l. m., „
Wierzbicki Antoni, „ 79 l. m., na zapalenie mózgu.
Kolman Michał, „ 68 l. m., na biegunkę.
Budy Marcin, „ 20 l. m., na zapalenie mózgu.
Ucick Karol, „ 50 l. m., na puchlinę.
Rybak Matrona, „ 48 l. m., „
Bryk Stefan, „ 41 l. m., „
Gasiorowska Regina, „ 63 l. m., „
Zieliński Jan, „ 24 l. m., na skaleczenie.
Fridmann Katarzyna, „ 60 l. m., na zapalenie płuc.
Kuhn Jozefa, „ 28 l. m., „
Rożycki Antoni, „ 31 l. m., „
Wysołocki Antoni, „ 58 l. m., „
Maksymowicz Jewdocha, „ 28 l. m., „
Stecki Jan, „ 35 l. m., „
Adamski Jan, „ 26 l. m., „
Kuryło Łukasz, „ 70 l. m., na suchoty.
Spaler Marcin, „ 36 l. m., „
Słuinińska Balbina, „ 29 l. m., „
Kowal Dmytro, „ 30 l. m., „
Snopek Katarzyna, „ 34 l. m., „
Burak Fedko, „ 20 l. m., „
Trembelski Grzegorz, „ 56 l. m., „
Krupińska Marya, wyrobn. 58 l. m., na raka.
Hawlaczka Regina, „ 90 l. m., ze starości.
Cencek Regina, „ 26 l. m., na tyfus.
[illegible] Jan, „ 9 l. m., „
Spelnańska Marya, „ 60 l. m., na wadę w sercu.
Kozub Włodzimierz, dziecię wyrobn., $^{5}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Gribler Marya, „ 14 dni m., na konwulsye.
Woynowicz Franciszek, „ dziecię urzędn., $^{3}/_{12}$ r. m., z braku sił żywotnych.
Barenhardt Flora, dziecię urzędn., [illegible] r. m., na puchlinę.
Rusiecka Michalina, dziecię wyrobn., $^{5}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Mazur Józefa, „ [illegible] r. m., „
Majewska Julia, „ 14 dni m., „
Henz Pawlina, „ $^{8}/_{12}$ r. m., „
Znaczkiewicz Piotr, „ $^{7}/_{12}$ r. m., „
Wagemann Jan, „ [illegible] r. m., „
Wdowiak Józef, „ 14 dni m., „
Pilczarski Ignacy, „ 6 tyg. m., „
Baczyńska Karolina, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Jacak Marya, „ [illegible] r. m., „
Machowicz Paulina, „ $3^{1}/_{2}$ r. m., na porażenie mózgu.
Pantalewska Józefa, „ 5 l. m., na zapalenie mózgu.
Marcelak Teodor, „ 8 dni m., na zapalenie płuc.
Zaboy Marya, „ $^{10}/_{12}$ r. m., na wadę w mózgu.
Kozioł Wincenty, „ $5^{1}/_{2}$ r. m., na wycieńczenie.
Kogut Magdalena, „ 3 l. m., na suchoty.
Fidor Anna, „ $1^{1}/_{2}$ l. m., „
Huttner Marya, sierota, 12 l. m., na suchoty.
Starzek Julia, dziecię pisarza, 5 dni m., z braku sił żywotnych.
Brill Józef, „ 9 dni m., „
Kaliciak Szymon, „ 13 dni m., na szczękościsk.
Bauman Natan, kupiec 84 l. m., ze starości.
Mindl Sara, handlarka, 78 l. m., „
Barbat Freude, żona kupca, [illegible] l. m., „
Menkes Mendel, machlerz, 80 l. m., „
Mimeles Rifke, żona machlerza, 29 l. m., na febrę połogową.
Lutt Baile, żona rzeźnika, 46 l. m., „
Schraub Sara, wyrobn. 56 l. m., na osłabienie.
Heber Hendl, „ 30 l. m., na tyfus.
Körner Mindel, „ 36 l. m., na puchlinę.
Lindl Marek, „ 22 l. m., „
Grossfeld Abraham, machlerz, 84 l. m., ze starości.
Reinberg Malke, „ 90 l. m., „
Bek Sime, „ 70 l. m., „
Weinstock Jechewel, „ 46 l. m., „
Beller Chaim, piwniczny, 58 l. m., na zapalenie płuc.
Kumer Chaje, wyrobn., 75 l. m., „
Hauer Jankiel, „ 50 l. m., na gangrenę.
Rubin Leiser, „ 30 l. m., na dyaryę.
Freundlich Izaak, „ 11 l. m., na suchoty.
Botwan Salamon, „ 42 l. m., „
Karl Natan, dziecię wyrobn., 2 l. m., „
Kuh Gittel, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Fenster Mojżesz, „ $^{3}/_{12}$ r. m., „
Einschlag Ruchel, „ 2 l. m., „
Gross Gittel, „ 1 r. m., „
Strikl Josef, „ 1 r. m., na wadę w sercu.
Diker Roni, „ 2 l. m., z braku sił żywotnych.
Russ Jeremiasz, „ 10 dni m., „
Gerschman Jakob, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Goldberg Henoch, „ 1 r. m., na konwulsye.
Geler Ettel, „ 4 l. m., „
Scholz Rosa, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
[illegible] Ettel, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Markel Ruchel, „ 3 l. m., na zapalenie płuc.
Sana Udel, „ 2 l. m., na wynicszczenie.
Gelehrter Ester, „ $1^{1}/_{12}$ r. m., na puchlinę.
Kunke Boruch, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Bombach Leib, „ 4 l. m., „

Doniesienia prywatne.